

Desetinná čísla, cykly a pole

IZP-cv02

Ing. Jakub Husa

Vysoké Učení Technické v Brně, Fakulta informačních technologií
Božetěchova 1/2. 612 66 Brno - Královo Pole
ihusa@fit.vut.cz

23. října 2023

Desetinná čísla

Desetinná čísla ukládáme do proměnných s **pohyblivou řádkovou čárkou**:

- Zápis desetinných čísel v paměti počítače má **omezenou přesnost**.
- Jako datový typ používáme buď - **float** - (**floating point**, přesnost cca 8 číslic), nebo - **double** - (**double precision floating point**, přesnost cca 16 číslic).
- Ve zdrojovém kódu desetinná čísla vždy označujeme **desetinnou tečkou**.

```
1 int x = 1;           //cele cislo
2 float y = 1.0;      //desetinne cislo
3 double z = 1.0;     //desetinne cislo s dvojnásobnou přesností
```

Desetinná čísla načítáme funkcí **scanf** se značkou **%f** (**float**) nebo **%lf** (**double**), a vypisujeme funkcí **printf** vždy se značkou **%f** (**float** i **double**):

```
4 scanf("%i", &x);    //nacístame int
5 scanf("%f", &y);    //nacístame float
6 scanf("%lf", &z);   //nacístame double
7
8 printf("%i\n", x);  //vypisujeme int
9 printf("%f\n", y); //vypisujeme float nebo double
10 printf("%f\n", z); //vypisujeme float nebo double
```

Proč program vypisuje hodnotu 2.0 místo 2.5?

```
1 float x = 5 / 2;      //vytvarime cislo a prirazujeme do nej hodnotu
2 printf("%f\n", x);   //vypisujeme desetinne cislo
```

Proč se hodnoty proměnných Y a Z odlišují?

```
3 float y = 0.7;        //y = 0.7
4 float z = 0.6;        //z = 0.6
5 z = z + 0.1;         //z = 0.6 + 0.1
6
7 if (y == z)          //pokud je "y" rovno "z"
8 {
9     printf("%f se rovna %f\n", y, z); //vypis
10 }
11 else                 //jinak
12 {
13     printf("%f se nerovna %f\n", y, z); //vypis
14 }
```

Desetinná čísla jsou standardně vypisována s přesností na **šest** desetinných míst:

- Formát výpisu můžeme změnit vhodnou úpravou **formátovací značky**.

```

1 float a = 0.1;           //desetinne cislo
2 double b = 0.1;        //desetinne cislo s dvojnásobnou přesností
3 printf("%.20f\n", a);   //vypis s přesností na 20 míst
4 printf("%.20f\n", b);   //vypis s přesností na 20 míst
    
```

Pokročilé matematické operace (**sqrt**, **pow**, **sin**, **cos**, **log**, ...)

počítáme funkcemi z matematické knihovny **math.h**:

- Programy které tuto knihovnu používají překládáme s parametrem **-lm**.
- `gcc main.c -o main -lm`

```

5 #include <math.h>        //vkládáme knihovnu matematických funkcí
6 int main()              //hlavička funkce main (záčátek programu)
7 {
8     float x = 3.0;       //vytvoříme desetinné číslo x = 3.000000
9     float y = sqrt(x);   //pocítáme odmocninu           y = 1.732051
10    float z = pow(x, 2.0); //pocítáme druhou mocninu       z = 9.000000
11    return 0;            //příkaz ukončení funkce (konec programu)
12 }
    
```

Vyzkoušejte si:

- Ze vstupu načtete tři desetinná čísla s dvojnásobnou přesností (a , b , c).
- Spočítejte kořeny kvadratické rovnice definované vzorcem:

$$x_1 = \frac{-b + \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

$$x_2 = \frac{-b - \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Například:

- (0.0, 1.0, 1.0) => Deleni nulou, rovnice nema reseni
- (1.0, 1.0, 1.0) => Odmocnina ze zaporneho cisla, rovnice nema reseni
- (1.0, 2.0, 1.0) => $x_1 = -1.000$, $x_2 = -1.000$
- (1.0, 3.0, 2.0) => $x_1 = -1.000$, $x_2 = -2.000$

Cykly

Cyklus je řídicí struktura umožňující opakování nějaké části kódu:

- Jazyk C umožňuje používat tři typy cyklů (**while**, **do-while**, a **for**).
- Cyklus se skládá z jednoho nebo více **klíčových slov**, **hlavičky** (v kulatých závorkách) a **těla** (ve složených závorkách).

Cyklus s podmínkou na začátku začíná klíčovým slovem - **while** - (**dokud**):

- Hlavička obsahuje **podmínku**, při jejímž splnění se cyklus bude opakovat.
- Tělo obsahuje **příkazy** které se mají opakovat dokud je podmínka pravdivá.

```
1 int i = 0; //vytvarime cele cislo "i" s hodnotou nula
2
3 while (i < 10) //dokud je "i" mensi jak 10
4 {
5     printf("%i\n", i); //vypis hodnotu "i"
6     i = i + 1; //hodnotu promenne "i" zvys o jednicku
7 }
```


Při práci s čísly často používáme zkrácený zápis:

- Pro změnu hodnoty můžeme použít rozšířené přiřazení (`+=`, `-=`, `*=`, `/=`, `%=`).
- Pro inkrementaci a dekrementaci můžeme použít operátory (`++`) a (`--`).

```

1 int x = 10; //cele cislo "x" s hodnotou 10
2 x += 5;    //x = x + 5; //pricitani
3 x *= 2;    //x = x * 2; //nasobeni
4 x++;      //x = x + 1; //inkrementace
5 x--;      //x = x - 1; //dekrementace
    
```

Cyklus s podmínkou na konci začíná klíčovým slovem – `do` – (dělej):

- Následuje tělem s příkazy které se mají opakovat dokud je podmínka pravdivá.
- A končí klíčovým slovem – `while` – (dokud), hlavička s podmínkou, a středník.

```

6 int i = 0;           //vytvarime cele cislo "i" s hodnotou nula
7 do                  //delej
8 {
9     printf("%i\n", i); //vypis hodnotu "i"
10    i += 1;          //hodnotu promenne "i" zvys o jednicku
11 }
12 while (i < 10);    //dokud je "i" mensi jak 10
    
```

Cyklus se známým počtem opakování začíná klíčovým slovem – **for** – (**pro**):

- Hlavička obsahuje **inicializaci**, **podmínku** a **iteraci**, oddělené středníky.
- Tělo obsahuje **příkazy** které se mají opakovat dokud je podmínka pravdivá.

```

8 //inicializace se provede pred prvnim provedenim tela
9 //podminka se overuje pred kazdym provedenim tela
10 //iterace se provede po kazdem provedeni tela
11 for (int i=0; i<10; i++) //for (inicializace; podminka; iterace)
12 {
13     printf("%i\n", i); //vypis hodnotu promenne "i"
14 }
```

Proměnná vytvořená **uvnitř podmínky** nebo **cyklu** na jejich konci přestává existovat:

```

1 int suma = 0; //vytvarime cele cislo "suma"
2 for (int i=1; i<=10; i++) //pro "i" od 1 do 10 (vcetne)
3 {
4     suma += i; //k promenne "suma" pricitame cislo "i"
5 }
6 printf("Suma prvnych %i celych cisel %i\n", i, suma); //vypis
7 //CHYBA -- promenna "i" vytvorena v hlavicce cyklu for uz NEEXISTUJE!
```

Vyzkoušejte si:

- Vypište všechny **mocniny** čísla **2**, menší než **1000**.
- Ze vstupu načtěte **jedno** celé číslo a vypište všechny jeho **dělitele**.
- Ze vstupu načítejte desetinná čísla tak dlouho dokud nebyla zadána **nula**, a pak vypište jejich **součet**.

Například:

- () => 2 4 8 16 32 64 128 256 512
- (60) => 1 2 3 4 5 6 10 12 15 20 30 60
- (1.1, 2.2, 3.3, 0.0) => Soucet cisel je 6.6

Pole

Pole umožňuje vytvořit velké množství proměnných **stejného** datového typu:

- **Počet prvků** pole musíme určit při vytvoření, a **nelze** ho později změnit.
- Jak vytvořit pole s proměnlivou velikostí si probereme až na **7. cvičení**.

```
1 int a[3];           //pole tri celych cisel "a"  
2 float b[4];        //pole ctyr desetinnych cisel "b"  
3 double c[5];       //pole peti desetinnych cisel s dvojnásobnou přesností "c"
```

Počáteční hodnotu prvků můžeme **inicializovat** pomocí složených závorek (**{ }**):

- Pokud závorky použijeme, hodnoty zbývajících prvků budou **vynulované**.
- Pokud závorky nepoužijeme, hodnoty všech prvků budou **nedefinované**.

```
4 int x[5] = {10, 20, 30}; //pole peti cisel s hodnotami {10, 20, 30}  
5 int y[5] = {40};        //pole peti cisel s hodnotami {40, 0, 0}  
6 int z[5];               //pole peti cisel s nedefinovanými hodnotami  
7  
8 z = {50, 60, 70};      //CHYBA -- složene zavorky muzeme pouzít  
9                          //pouze při INICIALIZACI!
```

K jednotlivým prvkům pole přistupujeme **indexem** a hranatými závorkami ([]):

- Prvky pole jsou vždy **indexovány od nuly**.

```
1 int x[3] = {10, 20, 30};           //pole tri celych cisel "x"
2 for(int i = 0; i < 3; i++)       //pro "i" od 0 do 2
3 {
4     printf("x[%i] = %i\n", i, x[i]); //vypis index a hodnotu prvku
5 }
```

Hodnoty prvků můžeme načítat funkcí **scanf** a vypisovat funkcí **printf**:

- Hranaté závorky ([]) mají **vyšší prioritu** než operátor **reference (&)**

```
6 int y[3];                         //pole tri celych cisel "y"
7 for (int i = 0; i < 3; i++)       //pro "i" od 0 do 2
8 {
9     scanf("%i", &y[i]);           //na index "i" pole "y" nacti cislo
10    printf("y[%i] = %i\n", i, y[i]); //vypis index a hodnotu prvku
11 }
```

Jazyk C **NEKONTROLUJE** platnost používaných indexů:

- Přístup na neplatný index způsobí **neplatný přístup do paměti**.
- Chyba může způsobit **ztrátu dat** nebo **havárii** celého programu!

```
1 float z[3] = {1.1, 2.2, 3.3};           //pole tri desetinnych cisel "z"
2
3 for (int i = 1; i <= 3; i++)           //pro "i" od 1 do 3 -- CHYBA
4 {                                       //indexy maji rozsah od 0 do 2
5     printf("z[%i] = %f\n", i, z[i]);   //vypis index a hodnotu prvku
6 }
```

Na rozdíl od některých jiných jazyků, jazyk C **neumí** používat záporné indexy:

```
7 int w[4] = {10, 20, 30, 40};           //pole ctyr celych cisel "w"
8
9 printf("w[%i] = %i\n", -1, w[-1]);     //CHYBA -- neplatny index!
```

Vyzkoušejte si:

- Vytvořte si pole **pěti** desetinných čísel a ze vstupu do něj načtěte hodnoty.
- Zadaná čísla vypište v **obráceném pořadí**.
- Vypište **hodnotu** maxima.
- Vypište **index** minima.
- Čísla vypisujte s přesností na **jedno** desetinné místo.

Například:

- (2.2, 5.5, 4.4, 1.1, 3.3) => 3.3 1.1 4.4 5.5 2.2
=> Hodnota maxima je 5.5
=> Index minima je 3